

نام درس: دناى اديب

نام دبیر: غزاله صادق زاده

مبحث: حافظ (غزل ۳)

مقطع: دبستان و متوسطه ۱ پایه: چهارم تا هشتم

در دَیرِ مغان آمد، یارم قدحی در دست

در نعلِ سمنَدِ او شکلِ مهِ نو پیدا

آخر به چه گویم هست از خود خبرم، چون نیست

شمعِ دل دمسازم، بنشست چو او برخاست

گر غالیه خوش بو شد، در گیسوی او پیچید

باز آی که باز آید عمرِ شده ی حافظ

مست از می و می خواران از نرگس مستش مست

وز قدِ بلندِ او بالای صنوبر پست

وز بهر چه گویم نیست با وی نظرم، چون هست

و افغان ز نظر بازان، برخاست چو او بنشست

ور و سَمه کمانکش گشت، در ابروی او پیوست

هر چند که ناید باز، تیری که بشد از شست

شرح واژگان و دشواری ها

دَیر: صومعه، عبادتگاه زرتشتیان

قدح: پیاله، پیمانه، جام شراب، ساغر

سمند: اسب زرد رنگ (اینجا مجاز از اسب)

دمساز: همدم و همراه

نظر بازان: چشم چران ها (معنی ظاهری)، اهل دل و عالم معنا (معنی باطنی)

غالیه: ترکیبی از مشک و عنبر به رنگ سیاه

وسمه: گیاهی برای رنگ ابرو

شست: انگشتانه چرمی یا استخوانی که هنگام تیراندازی در انگشت شست می کردند

عمر شده: رفته

نظر: چشم (دل)

بالای صنوبر: قد و قامت صنوبر

افغان: فریاد و ناله

درک مطلب

۱- به نظر شما کدام بیت از بقیه زیباتر است؟ چرا؟

۲- با توجه به کل غزل، حافظ معشوق خود را چگونه توصیف می کند؟

مجمع آموزشی هوشمند خدیجه کبری (س)

www.kksec.org

<https://instagram.com/khadijekobra1368>